

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 11.4.2018.
COM(2018) 178 final

**IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU
o strategiji za carinske informacijske sustave**

1. UVOD

U komunikaciji od 21. prosinca 2016. (Komunikacija o upravljanju)¹ Komisija je podsjetila na temeljni cilj Carinskog zakonika Unije (CZU)² da se osiguraju nesmetani i učinkoviti carinski postupci u cijeloj Uniji koji se temelje na iskorištavanju potencijala digitalnih alata. Rad carine treba se odvijati bez upotrebe papira. Cilj je olakšati zakonito trgovanje te istodobno carinskim upravama omogućiti osiguravanje usklađenosti.

Komisija je u Komunikaciji o upravljanju pojasnila i izazove s kojima se suočavaju Komisija i države članice u pružanju troškovno učinkovitih informatičkih rješenja diljem EU-a pomoću kojih će se provoditi zakonodavstvo EU-a. Komisija je, kako bi odgovorila na te izazove, predložila preispitivanje arhitekture i financiranja carinskih mreža i baza podataka te upravljanja njima, kao i njihovih odnosa s ostalim mrežama EU-a. Nadalje, predlaže se procjena dodane vrijednosti i moguće dugoročne koristi uspostavljanja stalne strukture za upravljanje informatičkom infrastrukturom uključujući moguće sinergije s postojećim agencijama u okviru pripreme sljedećeg višegodišnjeg finansijskog okvira.

Vijeće je to razmatralo tijekom 2017. te donijelo daljnje zaključke Vijeća 7. studenoga 2017. u kojima su Komisija i države članice pozvani da kao glavni prioritet provedu program rada za Carinski zakonik Unije u području informacijskih tehnologija te da temeljitije prouče nove pristupe razvoju i vođenju carinskih informacijskih sustava.

Međutim, Vijeće je već u svibnju 2017. pozvalo Komisiju da do kraja 2017. izvijesti³ o napretku u ocjenjivanju trajne strukture. Taj se poziv mora promatrati u kontekstu drugih poziva Vijeća⁴ Komisiji i državama članicama da zajedno razviju sveobuhvatnu strategiju za carinske informacijske sustave. Relevantni pozivi Vijeća su:

- „da izradi strategiju za arhitekturu, razvoj, upravljanje i financiranje carinskih sustava informacijske tehnologije uzimajući u obzir odgovornosti Komisije i država članica za razvoj informacijskih sustava potrebnih za provedbu zakonodavstva EU-a.” (do kraja 2017.)
- „da razviju sveobuhvatnu srednjoročnu i dugoročnu strategiju za carinske informacijske sustave kako bi se omogućila djelotvorna provedba Carinskog zakonika Unije te razvila potpuno digitalna carina na temelju dodane vrijednosti pojedinačnih sustava, uključujući razmatranje upotrebe trajne strukture za upravljanje infrastrukturom informacijske tehnologije, imajući u vidu informacijske sustave koji su već razvijeni ili se već upotrebljavaju.”

Ovo je izvješće odgovor Komisije na poziv Vijeća da izvijesti o napretku u odnosu na njegove zahtjeve u pogledu „trajne strukture” te uključuje objašnjenje trenutačnog pristupa u ostvarenju ciljeva kojim se nastavlja provedba CZU-a. Izvješće bi trebalo poslužiti i kao polazište za raspravu o višegodišnjem finansijskom okviru jer će se

¹ Komunikacija Komisije Europskom parlamentu, Vijeću i Europskom gospodarskom i socijalnom odboru – Razvoj carinske unije i upravljanja njome, COM(2016) 813 final.

² Uredba (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.).

³ Zaključci Vijeća o razvoju carinske unije EU-a i upravljanja njome, 7585/1/17 UD 82 ENFOCUSM 83

⁴ Zaključci Vijeća o financiranju za carine, 7586/17 UD 83 ENFOCUSM 84

njime utvrditi kako je financiranje na razini EU-a relevantno za razvoj i funkcioniranje carinskih informatičkih sustava.

Kad je riječ o pozivu Vijeća da se razvije sveobuhvatna srednjoročna i dugoročna strategija za carinske informacijske sustave, Komisija upravo dovršava analize na kojima će temeljiti svoje prijedloge za sljedeću generaciju programa financiranja. To se posebno odnosi na financiranje aktivnosti u području informatičkih tehnologija za carinske i porezne svrhe. Te će analize utjecati na opcije strategije. Prijedlozi bi trebali biti dovršeni tijekom 2018. i predstavljeni u okviru priprema sljedećeg višegodišnjeg finansijskog okvira.

2. CARINSKI OKVIR EU-a

EU je važan trgovinski blok koji ovisi o slobodnom protoku robe u carinsku uniju i iz nje, čime se dopunjava slobodno kretanje te robe unutar područja jedinstvenog tržišta. Ukupna vrijednost uvoza i izvoza 2016. iznosila je otprilike 3,5 bilijuna EUR, što je pokazatelj važnosti trgovine i neometanog funkcioniranja carinske unije za blagostanje EU-a. Za taj uvoz i izvoz izdano je 300 milijuna uvoznih i izvoznih deklaracija (JCD – jedinstvena carinska deklaracija).

Vrijeme potrebno za carinsku obradu robe te brzina i pouzdanost te obrade ključni su čimbenici produktivnosti i konkurentnosti. Studije su pokazale da smanjenje od 10 % u vremenu provoza i obrade na carini može dovesti do povećanja trgovine od 2,5 % do 5 %, što jasno pokazuje važnost dobro osmišljenih i brzih postupaka carinske kontrole.^{5 6}

EU je već u dobrom položaju zahvaljujući višegodišnjim zajedničkim naporima da se ojačaju i moderniziraju carinski postupci. Snaga EU-a u tom području trebala bi rasti nastavkom rada na CZU-u i njegovoj provedbi.

⁵ Dokumenti OECD-a o trgovinskoj politici 21, 42, 118, 144, 150 i 157 te Djankov, Simeon; Freund, Caroline & Pham, Cong S.: „Trading on Time”, World Bank / Doing Business, (2006. i 2008.): Report (2008., prerađeno 2010.).

⁶ Hummels, David (2001.). „Time as a Trade Barrier”, Working Paper. Purdue University, USA.

Carinske deklaracije 2016.		
PROVOZ 16 milijuna provoznih deklaracija		
UVOZ	IZVOZ	
356 milijuna pošiljki 168 milijuna carinskih deklaracija	2140 carinskih ureda - 114 365 članova osoblja	292 milijuna pošiljki 129 milijuna carinskih deklaracija
		
Uvoz i izvoz pojednoj sekundi: 9 carinskih deklaracija - 21 pošiljka - 109 000 EUR vrijednosti		

Carinsko pravo EU-a kodificirano je u Carinskom zakoniku Unije (i povezanim aktima, a kao potpora mu služi program rada u području informacijskih tehnologija⁷) i izravno se primjenjuje u državama članicama, što ukazuje na isključivu nadležnost EU-a u tom području. Carinska tijela primjenjuju ista osnovna pravila i sve države članice ovise jedne o drugima da izvrše svoju zadaću u ubiranju prihoda i regulatornoj zaštiti. Zbog te međuvisnosti potrebna je bliska suradnja.

Trenutačno se carinski informatički sustavi i carinska politika u EU-u temelje na „odluci o e-carini”⁸ koju su Vijeće i Europski parlament donijeli 2008. te na odredbama CZU-a. Odlukom o e-carini utvrđuju se osnovna načela prema kojima države članice i Komisija surađuju na razvoju, izgradnji i funkcioniranju sustava na kojima se temelje carinski postupci. Ti sustavi obuhvaćaju različite carinske postupke uključujući obradu deklaracija, kretanje robe i protok informacija među upravama. Sadržavaju i neke zajedničke baze podataka.

Ta je politika „e-carine” bila temelj sadašnjem razvoju carinskih informatičkih sustava i njome se rukovodimo pri dovršavanju 17 različitih inicijativa koje su utvrđene u programu rada za CZU⁹. Zasniva se na konceptu da su različiti

⁷ Provedbena odluka Komisije (EU) 2016/578 od 11. travnja 2016. o uspostavi programa rada u pogledu razvoja i uvođenja elektroničkih sustava iz Carinskog zakonika Unije (SL L 99 15.4.2016. str. 6.), kojom se zamjenjuje ranija inačica programa rada utvrđenog u Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2014/255 od 29. travnja 2014. (SL L 134, 7.5.2014., str. 46.-53.)

⁸ Odluka br. 70/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o okruženju bez papira za carinu i trgovinu (SL L 23, 26.1.2008., str. 21.).

⁹ Prilog 1. sadržava popis informatičkih sustava utvrđenih u programu rada za CZU.

elementi informatičkih sustava podijeljeni na komponente na razini Unije i one koje nisu na razini Unije, a zajedno čine ekosustav informatičkih tehnologija.

- Komisija razvija dogovorene **komponente na razini Unije** koje se financiraju u okviru programa Carina 2020.¹⁰¹¹ Te se komponente na razini Unije mogu ugraditi u centralizirani model kojima upravlja Komisija ili upotrijebiti u distribuiranim sustavima kojima upravljaju države članice. Komunikacija među sustavima u Uniji odvija se putem mrežne komponente EU-a poznate kao CCN/CSI. Transeuropski i središnji sustavi kojima Komisija upravlja u ime carinske unije sastoje se od tridesetak međusobno povezanih sustava kod kojih su ključni sigurnost i radna učinkovitost. Tijekom 2017. je uz godišnji trošak od 70 milijuna EUR razmijenjeno otprilike 500 milijuna poruka u sustavima čija je raspoloživost bila veća od 99 %. Time se osigurala potpora brzim carinskim postupcima koji su potrebni za poticanje trgovine.
- **Komponente koje nisu na razini Unije** razvijaju i financiraju države članice koje tim komponentama i upravljaju. To obuhvaća prirodne elemente distribuiranih sustava razvijenih na razini EU-a. Podrazumijeva se da te komponente moraju biti u skladu s pravnim odredbama CZU-a.

Uz pomoć tog okvira je **tijekom godina izgraden napredan ekosustav informatičkih tehnologija**.

Sustav je u zreloj fazi razvoja, primjeren svrsi i oslanja se na odgovarajuće komponente na razini Unije koje su državama članicama potrebne. Usto je potrebno da države članice financiraju svoj dio ekosustava, a posebno komponente koje nisu na razini Unije.

3. IZAZOVI

Usprkos činjenici da se informatičke tehnologije već uvelike primjenjuju u carinskim postupcima, CZU je velik iskorak u uključivanju tih tehnologija i unaprjeđivanju učinkovitosti. Promjena je velika zbog istodobnog pojednostavnjivanja i digitalizacije postupaka koji su potrebni za potpunu integraciju carinskih režima diljem EU-a. Nadalje, s obzirom na to da je provedba povezana s troškovima, pri odlučivanju o optimalnim provedbenim mehanizmima potrebno je razmotriti troškove u odnosu na koristi.

3.1. Upravljanje i arhitektura

Radom na informacijskim tehnologijama upravlja niz tijela koja međusobno surađuju. U tome sudjeluju Komisija, države članice i predstavnici trgovine, osobito Skupina za carinsku politiku, Koordinacijska skupina za elektroničku carinu, Kontaktna skupina za trgovinu, Skupina za poslovnu politiku, Koordinacijska skupina za provedbu strategije upravljanja rizikom i programski odbor programa Carina 2020.

Provedba CZU-a pokazala je da postupak izrade i uvođenja carinskih informatičkih sustava zahtijeva puno vremena i rada. Kako bi se predočila priroda tog posla mogu poslužiti različiti

¹⁰ Uredba (EU) br. 1294/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2013. o uspostavi programa djelovanja za carinu u Europskoj uniji za razdoblje 2014.–2020. (Carina 2020.) i stavljanju izvan snage Odluke br. 624/2007/EZ (SL L 347, 20.12.2013., str. 209.).

¹¹ Financiranje je djelomično osigurano i iz sustava za borbu protiv prijevara (AFIS).

hibridni aranžmani prema kojima su neke države članice izabrale primjenu lokalnih verzija središnjih sustava (jer su željele osigurati dobru interakciju s nacionalnim sustavima i prioritetima), a neke ustrajale na tome da EU treba razviti zajednička rješenja za komponente koje nisu na razini Unije koje bi se onda primjenjivale samo u tim državama članicama (često zbog troškova).

Provedbu dodatno otežava zahtjev iz CZU-a za još većim stupnjem integracije i interoperabilnosti carinskih informatičkih sustava uključujući **sve veću standardizaciju podatkovnih elemenata i postupaka** za informatičke sustave. U tom kontekstu treba napomenuti da ne postoji strukturni mehanizam za pomoć državama članicama koje imaju poteškoća s provedbom.

Dugoročna rješenja za potrebe carine morat će uzeti u obzir zahtjeve za još veću interoperabilnost među svim upravnim tijelima kako bi se u potpunosti iskoristile očekivane koristi od napredne analize podataka.

Ta sve veća međusektorska perspektiva buduće politike informacijske tehnologije ima potporu i u Digitalnoj agendi¹² u kojoj je predstavljena vizija zajedničkih informatičkih usluga i rješenja. U upravljanju i arhitekturi morat će se voditi računa o stalnom i brzom razvoju tehnologija, kao što su „lanci blokova” i druge inovacije, koje bi mogle znatno utjecati na oblik informatičkih struktura koje će se dugoročno uspostavljati te na optimalne provedbene mehanizme.

Stoga se upravljački procesi trebaju odvijati u okviru **jasne i prihvaćene cjelokupne arhitekture carinskog informatičkog ekosustava** budući da se samo tako može osigurati usklađenost unutar cijele strukture. U tom su kontekstu države članice tijekom 2017. iznijele svoja stajališta o budućim izazovima u okviru radnih skupina u Komisiji i Vijeću. Mišljenja prikupljena u tom razdoblju temelj su ovoga izvješća koje prikazuje trenutačnu situaciju.

3.2. Pitanja financiranja i resursi

3.2.1. Razina EU-a (komponente na razini Unije)

Razvoj informatičkih sustava i njihovo funkcioniranje mogu biti vrlo skupi. Komisija raspolaže proračunom od otprilike 380 milijuna EUR za razdoblje od 2015. do 2020. u okviru programa Carina 2020., što je pokazatelj opsega i ambicioznosti informatičkih projekata CZU-a, ali i već provedenih ulaganja EU-a u uspostavu i rad informatičkih sustava za potporu carini. Komisija se tim sredstvima koristi u strogo kontroliranoj strukturi, služeći se mrežom vanjskih izvođača i sporazumima o suradnji s državama članicama. Trenutačni je model Komisije optimiziran i uvelike se oslanja na upravljanje timovima vanjskih izvođača.

Sredstva su usmjereni u razvoj novih sustava i funkcioniranje postojećih centraliziranih sustava i mreža koji se u radu oslanjaju na namjenske podatkovne centre, uključujući središnju informatičku službu Komisije (GU DIGIT) i službe za carinsku politiku GU TAXUD. **Kako se povećava uloga informatičke tehnologije u provedbi carinske politike, povećava se i uloga Komisijinih službi u upravljanju središnjim sustavima, što se očituje kao svakodnevna operativna odgovornost u provedbi prava EU-a u stvarnom vremenu, ali i u koordiniranju rada država članica.** Kako bi sve dobro funkcionalo, potrebni su odgovarajuća sredstva i blisko partnerstvo s državama članicama.

¹² Digitalna agenda za Europu, COM(2010) 245 final, 19.5.2010. i ispravak 26.8.2010.

3.2.2. Razina država članica (komponente koje nisu na razini Unije)

Sa stajališta država članica najviše zabrinutosti izaziva trošak rada informatičkih sustava. **Mnoge su države članice izrazile negodovanje zbog nacionalnih komponenti koje se izrađuju 28 puta pa je zbog umnožavanja troškova vrijednost za porezne obveznike vrlo slaba.** Neke države članice imaju većih poteškoća jer ovise o komercijalnim dobavljačima kod kojih zbog svoje nedovoljne kupovne moći ne mogu postići najbolje cijene.

Postoje i drugi stavovi o financiranju s obzirom na to da nisu sve države članice suočene s jednakim opsegom vanjske trgovine (uvoz i izvoz), što negativno utječe na njihovu **analizu troškova i koristi** jer u obzir uzimaju samo nacionalne okolnosti. Nadalje, iako sve države članice primaju razmjerni dio sredstava koja potječu iz carinskih prihoda koje su naplatile (20 %), trgovinski tokovi u Uniju i iz nje uglavnom su koncentrirani na nekoliko mjesta. Tako se **gotovo 80 % uvoznih deklaracija podnosi u samo tri države članice**. To također utječe na stajališta država članica. Naposljetku, **mnoge carinske uprave ističu da ne mogu u potpunosti iskoristiti tih 20 % s kojima bi trebali pokriti troškove naplate**.

Jasno je da će u usporedbi s proizvodnjom središnjih, ili čak i distribuiranih sustava koje je razvila Komisija u suradnji s državama članicama **troškovi posebnih i nekoordiniranih aktivnosti država članica vjerojatno biti znatno veći**. Studije provedene za Komisiju navode na zaključak da su moguće znatne uštede ako države članice surađuju na razvoju, operativnim aktivnostima i održavanju, čak i iznosu od 35 % do 53 % ako je uključeno barem deset država članica¹³. Otežavajuća je okolnost to što države članice imaju različite poslovne modele za izradu nacionalnih komponenata, a pritom naslijedenim sustavima pridaju različitu težinu. Neke države članice imaju znatnu internu stručnost u području informacijskih tehnologija, a druge se u većoj mjeri oslanjaju na vanjske pružatelje usluga.

3.3. Ograničenja povezana s politikom

Ti se izazovi trebaju promatrati u kontekstu **potrebe da se odmah počne s izradom sustava i njihove arhitekture u skladu sa CZU-om i njegovim programom rada**. Iako će najveći dio posla biti dovršen do 2020., manji broj novih sustava bit će pušten na internet i nakon tog roka, primjerice neka proširenja i ažuriranja postojećih sustava. Kako bi se osigurala potpuna i sasvim integrirana struktura u svim državama članicama te obuhvatili svi sustavi, rad će se najvjerojatnije nastaviti do 2025. Uzimajući u obzir važnost postojećeg informatičkog ekosustava za svakodnevno funkcioniranje carinske unije, potreban je evolucijski pristup kako bi se smanjio rizik za carinske postupke. Trenutačno opće stanje u vezi s provedbom CZU-a, uključujući relevantne informatičke sustave i raspored njihova puštanja u rad, prikazano je u nedavnom izvješću Komisije o provedbi Carinskog zakonika Unije i o upotrebi ovlasti za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 284. tog zakonika¹⁴.

¹³ Strateški okvir za kolaborativnu realizaciju carinskih informatičkih sustava EU-a: ožujak 2014.

¹⁴ COM(2018) 39 final od 22.1.2018.

4. SCENARIJ RAZVOJA INFORMATIČKE TEHNOLOGIJE ZA INTEGRIRANU CARINSKU UNIJU

U raspravama s državama članicama naglašeno je da bi se strategija za informatičku tehnologiju za carinu u EU-u trebala temeljiti na viziji budućnosti i dugoročnim ciljevima digitalne carine, što bi trebao biti i temelj za daljnji rad.

Istaknuta je potreba da carinska tijela pružaju **učinkovite i djelotvorne carinske usluge** primjenjujući dogovorena pravila na **uskladen i dosljedan** način diljem Unije.

Kako bi se to ostvarilo, carinske se kontrole trebaju temeljiti na **boljem iskorištavanju digitalizacije i protoka podataka**, što će dovesti do **djelotvornijih provjera na temelju rizika**. Time bi se **carinskim tijelima omogućilo** da svoje resurse usmjere na najbitnije i ako ih pametno upotrebljavaju, da **smanje administrativno opterećenje** za zakonitu trgovinu i da **racionaliziraju elemente koje trgovački subjekti moraju dostaviti**.

Ključna uloga carine za druge politike koje imaju prekogranični karakter može se iskoristiti za stvaranje pozitivnih sinergija i postizanje opće regulatorne kontrole u budućnosti temeljenoj na **visokoj razini interoperabilnosti i međusobne povezanosti informacijskih sustava** te na koordiniranim pristupima kontroli.

Logičan konačni cilj bio bi „**jedinstvena platforma za carinu**“ kojom bi se u najvećoj mogućoj mjeri zajamčio jedinstven i uskladen pristup s različitim državnim tijelima na temelju uskladene regulatorne strukture.

Takvo okruženje podrazumijeva **visok stupanj razmjene podataka, informacija i obavještajnih podataka među carinskim tijelima i tim drugim tijelima, regulatornim agencijama i službama**. Nadalje, potrebna je **sustavna upotreba napredne analitike podataka i eventualno drugih inovativnih tehnologija** kako bi se poduprli integrirani pristupi kontroli koji se uglavnom temelje na riziku i na dobrom poznавanju rizika i kapaciteta glavnih poslovnih subjekata.

Prema mišljenju država članica, uloga carinskih informatičkih sustava bit će osobito važna za uspješnost politike, a ti sustavi trebaju biti **troškovno učinkoviti, stabilni i pouzdani**. Tu se podrazumijeva sposobnost prilagođavanja promjenama u tehnologiji i poslovnim modelima. Nadalje, bit će važno iskoristiti sinergije s relevantnim postojećim paneuropskim informatičkim sustavima.

Jasno je da će za to biti potrebno **blisko partnerstvo Komisije i država članica** kako bi se osiguralo optimalno iskorištavanje stručnog znanja i resursa za ostvarenje troškovno učinkovitih informatičkih rješenja koja su potrebna u razvoju i funkcioniranju sustava.

5. MOGUĆE OPCIJE ZA STALNU STRUKTURU

Za bilo koju promjenu poslovnog modela koja nadilazi poboljšanje postojećeg modela potrebno je vrijeme, osobito ako je neophodno uspostaviti nove strukture. Radikalne izmjene važećih postupaka mogle bi ugroziti provedbu kratkoročnih i srednjoročnih projekata CZU-a povezanih s informatičkom tehnologijom. To bi bilo veoma nepoželjno i u suprotnosti s **jasnom izjavom Vijeća da prioritet treba dati provedbi CZU-a**. Time se potvrđuje ideja da sadašnja razmatranja treba usmjeriti na dugoročnije ciljeve.

Stoga Komisija kratkoročno treba nastaviti djelovati u skladu s pravilima utvrđenima u Odluci o e-carini i CZU-u te u skladu s programom Carina 2020. Imajući to na umu Komisija je osnažila svoje službe koje se bave carinskim informatičkim sustavima kako bi svladale najvažnije zadatke u okviru informatičkih projekata CZU-a. Godišnji rashodi EU-a u tu svrhu kreću se oko 70 milijuna EUR godišnje. Primjeri su tog osnaživanja povećanje broja osoblja u GU-u TAXUD i novi dogovor s GU-om DIGIT kako bi se optimizirale sinergije među tim službama. Međutim, razvoj situacije nakon 2020. ovisit će o odlukama povezanimi s programom koji će naslijediti program Carina 2020. Okvirni vremenski plan za definiranje novog modela i njegovih komponenti naveden je u prilogu 2. ne dovodeći u pitanje buduće odluke o financiranju.

Ako će se sadašnji model mijenjati, na temelju rasprava može se zaključiti da bi najperspektivniji pristup vjerojatno uključivao „zajedničkog dobavljača informacijske tehnologije“ preko određenog subjekta/agencije ili druge načine suradnje.

Međutim, u svakom takvom pristupu treba uzeti u obzir postojeća informatička rješenja. U načelu bi takav dobavljač mogao razviti potpune sustave koje će predati državama članicama ili Komisiji, ili pak odredene razine razvoja informatičke tehnologije ili operacija, ili bi mogao biti odgovoran za cijelokupan razvoj i funkcioniranje. Dijagram u nastavku služi za ilustraciju tih „slojeva“ i prikazuje glavne sastavnice Komisije (GU TAXUD) informatičke strukture. S obzirom na složenost i međuvisinost sastavnih dijelova informatičkog ekosustava jasno je da bi bilo teško procijeniti koje bi se aktivnosti ili dijelovi takvih aktivnosti mogli dodijeliti zajedničkom dobavljaču informacijske tehnologije. Isto je tako jasno da su aktivnosti podijeljene na opći poslovni dio (u narančastoj boji) i na specifični poslovni dio (u zelenoj boji), što može utjecati na rješenja koja će se primjenjivati, osobito kad se razmatraju moguće sinergije s drugim politikama.

5.1. Zajednički dobavljač informacijske tehnologije

Ispitane su različite opcije, ali se u ovoj fazi nije provela detaljna analiza troškova i koristi s obzirom na to da je potrebno dodatno ispitati izvedivost bilo koje opcije u svjetlu reakcija

država članica u dosad održanim raspravama, osobito na seminaru na visokoj razini u Tallinnu 28.–29. rujna 2017. i u zaključcima Vijeća od 7. studenoga 2017.¹⁵

U svim bi vjerojatnim scenarijima za razvoj i funkcioniranje informatičkih sustava bila potrebna zajednička odgovornost Komisije i država članica s obzirom na to da je Komisija nadležna za zakonodavstvo na razini EU-a, a države članice za provedbu tog zakonodavstva. Iako bi se mogla predvidjeti promjena u omjeru komponenata na razini Unije i onih koje nisu na razini Unije, time se ne bi riješili osnovni problemi, osim ako bi svi sustavi postali komponente na razini Unije. I u tom bismo se slučaju morali pitati koja bi bila najbolja struktura za funkcioniranje tih sustava i kako bi se ostvarila interakcija s nacionalnim carinskim službama i nacionalnim pravom.

Uzimajući sve to u obzir raspravljalio se o konceptu *f „zajedničkog dobavljača informacijske tehnologije” koji bi u načelu mogao razviti sustave, pa čak i osigurati funkcioniranje i usluge održavanja za Komisiju i države članice*. Zamisao je da se odgovornosti dodijele trećoj strani koja bi mogla isporučivati usluge na temelju financiranja koje osiguravaju države članice i Komisija. Time bi se osigurala usklađenost u cijelom rasponu informatičkih sustava, a trebale bi se postići i uštede. Nadalje, Komisija ili čak i države članice imale bi mogućnost dodijeliti određene operativne zadaće i aktivnosti trećoj strani, ovisno o pravnoj konstrukciji koja bi se primjenjivala.

Vjerojatna dodana vrijednost takve opcije proizašla bi iz nižih troškova jedinstvenog razvoja, funkcioniranja i održavanja za razliku od višestrukih troškova ako sve države članice djeluju pojedinačno. Ipak, stvarni učinci tog načela ovisili bi o opsegu aktivnosti takvog „zajedničkog dobavljača informacijske tehnologije” i o mjeri u kojoj bi se nacionalne prilagodbe mogle smanjiti u interesu standardizacije pristupa. S obzirom na to da bi funkcioniranje i održavanje trebalo biti neprestano dostupno u svakom trenutku, svaka struktura koja bi preuzela te aktivnosti morala bi dati jamstva kontinuiteta poslovanja koja bi vrijedila za sve uključene države članice.

Veliko je pitanje u kojoj bi mjeri sustave ili dijelove sustava mogla preuzeti treća strana i kako bi se uspostavili odnosi s drugim dijelovima informatičkog ekosustava.

U načelu, „**zajednički dobavljač informacijske tehnologije mogla bi biti struktura koja djeluje na razini EU-a. Ako bi takva struktura imala oblik zajedničkog poduzeća**, specifični zadaci i način upravljanja bili bi znatno različiti. Mogla bi imati i oblik zajedničkog tijela za nabavu koje bi se moglo osnovati u okviru aranžmana kao što je Europska grupacija za teritorijalnu suradnju¹⁶.

5.2. Struktura koja djeluje na razini EU-a

Mogući pristup takvom izazovu bio bi uspostava strukture na razini EU-a na koju bi se prenijele određene odgovornosti. Iako je u raspravama među ostalim spomenuta i opcija nove agencije, zasad tu ideju ne podržava dovoljno država članica. Sve postaje još složenije zbog znatne nesigurnosti u pogledu budućih mogućnosti financiranja na razini EU-a, kao i zbog okljevanja da se provede to rješenje, a da nije sasvim jasno kakav bi bio odnos

¹⁵ Vidjeti dnevni red sastanka ECOFIN-a od 7. studenoga 2017. br. 13623/17 i napomenu o točki A br. 13556/17 UD 240 koja se odnosi na usvajanje zaključaka Vijeća.

¹⁶ Vidjeti Uredbu (EZ) br. 1082/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o Europskoj grupaciji za teritorijalnu suradnju (EGTS) (SL L 210, 31.7.2006., str. 19.).

između aktivnosti tog subjekta i aktivnosti država članica, s obzirom na veliku integriranost carinskih postupaka u EU-u.

Druga mogućnost bila bi **nastojati prenijeti Komisijine djelatnosti na postojeću strukturu EU-a, primjerice na neku postojeću agenciju EU-a.**¹⁷ Trenutačno postoji samo jedna takva agencija, a njezin mandat obuhvaća velike informatičke sustave u području pravosuđa i unutarnjih poslova. To je EU-LISA. Međutim, carina nije uključena u njezin mandat, a agencija je trenutačno potpuno zauzeta isporukom sustava koji jesu u njezinu mandatu. Prije eventualne sinergije s tom agencijom trebalo bi provesti detaljnu dubinsku analizu, osobito zbog velikog broja, složenosti i razine zrelosti postojećih carinskih informatičkih sustava. **To se ne može smatrati prihvatljivom opcijom u kratkoročnom ili srednjoročnom razdoblju stoga što bi rizik za postojeće carinske operacije bio prevelik.** Nadalje, ti će rizici postati još važniji kako se budu završavali preostali projekti u okviru CZU-a.

U ovoj fazi razmatranja primjene stalne strukture države članice nisu se mogle složiti u kojem smjeru djelovati kad je riječ o uporabi nove strukture koja bi preuzeila neke zadatke razvoja i/ili upravljanja/održavanja carinskih informatičkih sustava. Države članice uvelike su usmjerene na provedbu složene mreže projekata koji su predviđeni u CZU-u te smatraju da nema puno izgleda za velike promjene u načinu na koji provode svoje aktivnosti u tu svrhu. Potrebno je razjasniti i mnoge druge elemente, stoga je **nastavak rada na dubinskoj analizi opravdan.**

5.3. Kolaborativna rješenja za države članice

Sljedeća je opcija davanje novog zamaha ideji dublje suradnje među državama članicama. U tom je području proveden veći broj istraživanja, a nove inicijative u području carina i oporezivanja ukazuju da se može očekivati dodana vrijednost.

„Rješenje“ utemeljeno na suradnji pretpostavlja da bi države članice zajednički djelovale u osmišljavanju i razvoju komponentata koje nisu na razini Unije te u upravljanju tim komponentama. U tom bi slučaju struktura bila otvorenija i manje centralizirana u pogledu upravljanja i rada nego kad bi sve bilo u nadležnosti agencije. Podrazumijeva se da bi troškove uglavnom snosile države članice, odnosno da se struktura ne bi financirala iz proračuna EU-a, kako i treba biti kad je riječ o komponentama koje nisu na razini Unije. Za to je potrebno jasno odrediti gdje se buduće sastavnice uklapaju u carinski informatički ekosustav. Program rada za CZU (i višegodišnji strateški plan – MASP – kako je predviđeno u Odluci o e-carini) pruža okvir za odlučivanje.

Poteškoće u suradnji mogu nastati zbog nekoliko čimbenika. Prvo, treba osigurati upravljanje djelovanjem (izvan strogog okvira za rad na komponentama na razini Unije) u koje će biti uključene neke ili sve države članice, zatim osigurati da su na odgovarajući način riješena praktična pitanja oko nabave te utvrditi provediva pravila o arhitekturi informacijske tehnologije.

U ovoj fazi **potencijal tog pristupa treba ispitati u praksi na stvarnom slučaju.** Prikidan bi bio jedan projekt u okviru CZU-a koji je upravo u tijeku i koji se odnosi na obavijest o dolasku, obavijest o podnošenju carini i privremenim smještaj. Komisija će ga i dalje podupirati stručnim znanjem i finansijskim sredstvima za određene administrativne aspekte kad je to

¹⁷ OLAF već upravlja paneuropskim carinskim informatičkim sustavima koji carinskim tijelima pomažu u borbi protiv prijevara u području carine. Međutim, OLAF nema ni mandat ni sredstva za upravljanje opsežnim informatičkim sustavima izvan područja koje se odnosi na prijevare.

moguće u skladu s programom Carina 2020. Taj projekt, koji vodi Belgija, ima stvarni potencijal da postane predložak za daljnje slične projekte te da pruži troškovno učinkovitije rješenje državama članicama koje trenutačno rade na dovršavanju svojih nacionalnih sustava za CZU. S tim bi se projektom moglo otići korak dalje od razvojnih aspekata, a mogla bi se iskoristiti iskustva na projektima u području poreza koji se suočava sa sličnim problemima. Rasprave u okviru Radne skupine na visokoj razini u Vijeću 11. listopada temeljile su se na rezultatima seminara u Tallinnu 28.–29. rujna, a sudionici su se složili da je važno nastaviti promicati suradnju.

Ovisno o rezultatima tog slučaja iz prakse i drugih sličnih aktivnosti koje su u tijeku u području oporezivanja, **taj oblik suradnje mogao bi se dalje razvijati i postati važan dio razvoja dijelova carinskog informatičkog sustava (u određenim slučajevima bi se to moglo proširiti i na funkcioniranje). To bi mogao biti dio „kombiniranog“ rješenja koje predviđa različita rješenja za pojedine dijelove informatičkog ekosustava.**

6. ASPEKTI KOJE TREBA DALJE ISTRAŽITI

Bit će potrebna daljnja razmatranja u kontekstu rada „skupine za ubrzano pronalaženje informatičkih rješenja“ koja je predviđena prilikom rasprava u Vijeću u listopadu 2017. Treba razmotriti mogući razvoj „kolaborativnih“ rješenja i inovativnih struktura u kojima bi se okupile države članice, kao i podrobnije ispitati upotrebu tradicionalnijih struktura kao što su agencije te razmotriti sinergije s postojećim agencijama i budućim inicijativama. Ciljevi na visokoj razini te skupine trebali bi uključivati barem sljedeće:

- daljnji razvoj vizije digitalne carine;
- definiranje stabilnog odnosa upravljanja u odnosu na poslovne potrebe i pripadajućeg pravnog okvira kako bi se uvažilo pitanje uvođenja informatičkih rješenja u dinamičnom političkom okruženju;
- uzimanje u obzir tehnoloških inovacija u procesu odlučivanja;
- ispitivanje šire interakcije Digitalne agende s drugim područjima politike;
- ugrađivanje iskustava iz tekućih „kolaborativnih“ inicijativa i analiza njihove učinkovitosti;
- izrada modela odgovarajuće arhitekture informacijske tehnologije;
- utvrđivanje budućih modela izrade informatičkih rješenja na temelju razmatranja troškova i koristi s posebnim osvrtom na „kombinirana“ rješenja.

7. ZAKLJUČCI

Otkad je Komisija pokrenula raspravu krajem 2016. puno se razgovaralo o dugoročnjoj budućnosti u pogledu izrade i funkcioniranja EU-ovih carinskih informatičkih sustava.

Prepoznati su izazovi, ali i dosadašnja postignuća postojećeg modela izrade informatičkih rješenja. Dionici se slažu da je **potrebno nastaviti s radom na postojećim strukturama kako bi se dovršio ambiciozni program rada za CZU u području informacijskih tehnologija**. U okviru sadašnjih struktura moguće je iskoristiti postojeće inicijative za suradnju kako bi se zainteresiranim državama članicama pomoglo da dovrše dijelove sustava propisanih CZU-om koje trebaju uspostaviti. To je područje u kojem će aktualna iskustva značajno doprinijeti raspravi o budućem potencijalu i razvoju kolaborativnog koncepta.

Postignut je napredak u utvrđivanju potencijalnih mogućnosti za učinkovitiji i djelotvorniji razvoj i funkciranje carinskih informatičkih sustava. Međutim, **potrebno je i dalje raditi na dvije vrste pristupa: jedan obuhvaća nastavak i poboljšavanje postojećeg kolaborativnog pristupa, a drugi jasno utvrđivanje alternativnih modela za ostvarenje zadanih ciljeva**. Ne smije se zanemariti ni interes država članica za inovativnim rješenjima u tom području. U oba pristupa treba voditi računa o odredbama Digitalne agende i o općem usmjerenu prema razmjeni informatičkih usluga i rješenja među različitim sektorima.

S obzirom na složenost i osobitu važnost informatičkog ekosustava za carinske postupke, i unutar država članica i među njima, čini se da bi **svaka veća promjena morala biti evolucijske prirode i da će najvjerojatnije biti potrebna „kombinirana” rješenja umjesto jednog sveobuhvatnog rješenja**. Kako je razmotreno s državama članicama, sljedeći je korak **stvaranje „skupine za ubrzano pronalaženje informatičkih rješenja” u kojoj bi bili predstavnici Komisije i zainteresirane države članice** i koja bi proučavala specifična pitanja navedena u ovom dokumentu i razvijala zaključke Vijeća od 7. studenoga 2017. Cilj te „skupine za ubrzano pronalaženje informatičkih rješenja” bio bi utvrđivanje izvedivog scenarija za dugoročnije razdoblje i načina kako ga ostvariti, uključujući potencijalno daljnje „pilot-projekte” i dubinsku analizu sinergija s drugim akterima, kao i **prikladne pravne analize i analize troškova i koristi**.

Morat će se razmotriti učinak budućeg djelovanja na financiranje EU-a nakon finansijske omotnice programa Carina 2020. u kontekstu priprema i pregovora o sljedećoj generaciji programa za carinu.

U svim aktivnostima trebat će se uzeti u obzir mogući razvoj pravne osnove i potencijalni utjecaj Brexita, sve veći pritisak da se osiguraju međusektorska rješenja u pogledu interoperabilnosti, dijeljenja rješenja i iskorištavanja podataka, kao i implikacije tehnoloških inovacija u narednim godinama.

Prilog 1.

Popis 17 projekata utvrđenih u programu rada za CZU – pregled	
1	Sustav registriranih izvoznika (REX) u okviru Carinskog zakonika Unije
2	Obvezujuće tarifne informacije (BTI) u okviru Carinskog zakonika Unije
3	Carinske odluke (CD) u okviru Carinskog zakonika Unije
4	Jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis (UUM&DS) u okviru Carinskog zakonika Unije
5	Sustav ovlaštenih gospodarskih subjekata (AEO) u okviru Carinskog zakonika Unije
6	Sustav registracije i identifikacije gospodarskih subjekata (EORI 2) u okviru Carinskog zakonika Unije
7	Sustav Surveillance 3 u okviru Carinskog zakonika Unije
8	Dokaz o statusu iz Unije (PoUS) u okviru Carinskog zakonika Unije
9	Novi kompjutorizirani provozni sustav (NCTS) u okviru Carinskog zakonika Unije
10	Automatizirani sustav izvoza (AES) u okviru Carinskog zakonika Unije
11	Informativni obrasci za posebne postupke (INF) u okviru Carinskog zakonika Unije
12	Posebni postupci u okviru Carinskog zakonika Unije
13	Obavijest o dolasku, obavijest o podnošenju carini i privremeni smještaj u okviru Carinskog zakonika Unije
14	Nacionalni sustavi uvoza u okviru Carinskog zakonika Unije
15	Centralizirano carinjenje za uvoz (CCI) u okviru Carinskog zakonika Unije
16	Upravljanje osiguranjima (GUM) u okviru Carinskog zakonika Unije
17	Sustav kontrole uvoza (ICS 2) u okviru Carinskog zakonika Unije

Popis 17 projekata utvrđenih u programu rada za CZU – opisi

1. Sustav registriranih izvoznika (REX) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je projekta staviti na raspolaganje najnovije informacije o registriranim izvoznicima koji izvoze robu u Uniju i imaju poslovni nastan u zemljama korisnicama općeg sustava povlastica. Sustav će se uspostaviti kao transeuropski sustav i uključivat će podatke o gospodarskim subjektima u EU-u radi potpore izvozu u zemlje korisnice općeg sustava povlastica. Traženi podaci postupno su uneseni u sustav do 31. prosinca 2017.

2. Obvezujuće tarifne informacije (BTI) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je projekta modernizacija postojećeg transeuropskog sustava EBTI-3 i sustava Surveillance 2 kako bi se osiguralo sljedeće:

- (a) usklađivanje europskog sustava obvezujućih tarifnih informacija (EBTI-3) sa zahtjevima Carinskog zakonika Unije;
- (b) proširenje podataka nužnih u okviru nadzora;
- (c) praćenje obvezne upotrebe obvezujućih tarifnih informacija;
- (d) praćenje proširene upotrebe obvezujućih tarifnih informacija i upravljanje tom upotrebom.

Projekt će se provoditi u dvije faze.

U prvoj će se fazi najprije postupno od 1. ožujka 2017. uvoditi primanje skupa podataka traženih u okviru Carinskog zakonika Unije (1. korak) do provedbe projekata navedenih u točkama 10. i 14. ovog Priloga (a najkasnije do 31. prosinca 2020.) te zatim ispuniti obveze kontrole primjene obvezujućih tarifnih informacija na temelju novog traženog skupa podataka deklaracije i provesti usklađivanje s postupkom donošenja carinskih odluka (2. korak).

U drugoj će se fazi primijeniti elektronički obrazac za zahtjeve i odluke o obvezujućim tarifnim informacijama te svim gospodarskim subjektima pružiti sučelje za gospodarske subjekte usklađeno na razini EU-a kojim se elektroničkim putem podnose zahtjevi za obvezujuće tarifne informacije i primaju odluke o tim zahtjevima.

3. Carinske odluke u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je projekta uskladiti postupke povezane sa zahtjevima za carinske odluke, donošenjem odluka i upravljanjem odlukama s pomoću normizacije i elektroničkog upravljanja podacima o zahtjevima i odlukama/odobrenjima diljem Unije. Projekt se odnosi na nacionalne i multilateralne odluke država članica definirane Zakonom i obuhvaća sastavnice sustava koje se razvijaju na središnjoj razini Unije te uključuje integriranje s nacionalnim sastavnicama, ako se države članice na to odluče. Tim će se transeuropskim sustavom olakšati savjetovanje tijekom razdoblja donošenja odluke i upravljanje postupkom odobrenja.

Taj transeuropski sustav čine EU-ov portal za gospodarske subjekte, sustav upravljanja carinskim odlukama i sustav referentnih podataka o korisnicima.

4. Izravan pristup gospodarskim subjektima u europske informacijske sustave (jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis)

Cilj je ovog projekta osigurati praktična rješenja kojima bi se gospodarskim subjektima omogućio izravan pristup usklađen na razini EU-a u obliku usluge za sučelja korisnika i sustava koja će se integrirati u elektroničke carinske sustave definirane u konkretnim projektima u okviru Carinskog zakonika Unije. Jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis bit će integrirani u portale navedenih sustava i uključuju podršku u pogledu identiteta, pristupa i upravljanja korisnicima u skladu s potrebnim sigurnosnim politikama.

Prvo uvođenje predviđeno je zajedno sa sustavom za carinske odluke u okviru Carinskog zakonika Unije. Nakon toga, to tehničko sredstvo za ovjeru i upravljanje korisnicima bit će dostupno za uporabu u ostalim projektima u okviru Carinskog zakonika Unije, poput projekata obvezujućih tarifnih informacija, modernizacije sustava ovlaštenih gospodarskih subjekata, sustava dokaza o statusu iz Unije, a moguće i sustava informativnih obrazaca za posebne postupke. Za datume uvođenja vidjeti različite projekte.

5. Modernizacija sustava ovlaštenih gospodarskih subjekata (AEO) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je projekta unaprijediti poslovne procese povezane sa zahtjevima i odobrenjima u pogledu ovlaštenih gospodarskih subjekata, uzimajući u obzir promjene zakonskih odredaba Carinskog zakonika Unije.

U prvoj fazi cilj je projekta provedba znatnih poboljšanja sustava ovlaštenih gospodarskih subjekata radi usklađivanja postupka donošenja carinskih odluka.

U drugoj će se fazi projekta primijeniti elektronički obrazac za zahtjeve i odluke o ovlaštenim gospodarskim subjektima te svim gospodarskim subjektima pružiti sučelje usklađeno na razini EU-a kojim se elektroničkim putem podnose zahtjevi za ovlaštene gospodarske subjekte i primaju odluke o tim zahtjevima.

6. Modernizacija sustava registracije i identifikacije gospodarskih subjekata (EORI 2) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta manja modernizacija postojećeg transeuropskog sustava EORI kojim se omogućuju registracija i identifikacija gospodarskih subjekata Unije te subjekata iz trećih zemalja i osoba koje nisu gospodarski subjekti, a čije se djelovanje tiče carinskih pitanja u Uniji.

7. Sustav Surveillance 3 u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta modernizacija sustava Surveillance 2+ radi osiguravanja njegove usklađenosti sa zahtjevima Carinskog zakonika Unije, poput standardne razmjene informacija tehnikama elektroničke obrade podataka i utvrđivanja odgovarajućih funkcija potrebnih za obradu i analizu skupa podataka o nadzoru dobivenih od država članica.

Stoga će uključivati daljnje kapacitete za rudarenje podataka i službeni postupak prijave koji će se staviti na raspolaganje Komisiji i državama članicama.

8. Dokaz o statusu iz Unije (PoUS) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je projekta stvaranje novog transeuropskog informacijskog sustava za pohranu, rukovanje i povlačenje sljedećih elektroničkih dokaza o statusu iz Unije: T2L/F i carinski robni manifest (kojeg nije izdao ovlašteni izdavatelj).

9. Modernizacija novog kompjutoriziranog provoznog sustava (NCTS) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta uskladiti postojeći transeuropski kompjuterizirani provozni sustav s novim zahtjevima Carinskog zakonika Unije poput bilježenja događaja „u transportu” i usklađivanja razmjene informacija s podatkovnim zahtjevima Carinskog zakonika Unije te modernizacija i razvoj sučelja s ostalim sustavima.

10. Automatizirani sustav izvoza (AES) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta provedba zahtjeva Carinskog zakonika Unije za izvoz i izlaz.

1. sastavnica – „Transeuropski automatizirani sustav izvoza”:

Cilj je projekta daljnji razvoj postojećeg transeuropskog sustava kontrole izvoza radi primjene potpuno automatiziranog sustava izvoza kojim bi se obuhvatili zahtjevi poduzeća za postupke i podatke uvedene Carinskim zakonom Unije, što među ostalim uključuje pojednostavnjene postupke, razdvojene izlazne pošiljke i centralizirano carinjenje za izvoz. Predviđeno je i pokrivanje razvoja sučelja usklađenih sa sustavom kontrole kretanja trošarinskih proizvoda i novim kompjutoriziranim provoznim sustavom. Automatiziranim sustavom izvoza omogućit će se potpuna automatizacija izvoznih postupaka i izlaznih formalnosti. Automatizirani sustav izvoza obuhvaća dijelove koji se razvijaju na središnjoj razini i nacionalnoj razini.

2. sastavnica – „Modernizacija nacionalnih sustava izvoza”:

Usto, zasebni nacionalni sustavi koji nisu obuhvaćeni automatiziranim sustavom izvoza, ali su s njime usko povezani, moderniziraju se dosljedno specifičnim nacionalnim elementima povezanima s izvoznim i/ili izlaznim formalnostima. Ti elementi mogu biti obuhvaćeni ovom sastavnicom u mjeri u kojoj ne utječu na zajedničke aspekte za automatizirani sustav izvoza.

11. Informativni obrasci za posebne postupke (INF) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta razvoj novog transeuropskog sustava za pružanje potpore i pojednostavljenje postupaka upravljanja podacima iz informativnih obrazaca i elektroničke obrade podataka iz informativnih obrazaca u području posebnih postupaka.

12. Posebni postupci u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta ubrzati, olakšati i uskladiti posebne postupke u cijeloj Uniji osiguravanjem zajedničkih modela poslovnih procesa. U nacionalnim sustavima provest će se sve promjene uvedene Carinskim zakonom Unije u vezi s carinskim skladištenjem, glavnom namjenom, privremenim uvozom, unutarnjom i vanjskom proizvodnjom.

Projekt će se provoditi u dvije faze.

1. sastavnica – „Nacionalni SP EXP”: pružanje traženih nacionalnih elektroničkih rješenja za mjere u okviru posebnih postupaka izvoza.

2. sastavnica – „Nacionalni SP IMP”: pružanje traženih nacionalnih elektroničkih rješenja za mjere u okviru posebnih postupaka uvoza.

Ti će projekti biti provedeni u okviru projekata iz točaka 10. i 14.

13. Obavijest o dolasku, obavijest o podnošenju carini i privremenim smještaj u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta utvrditi postupke za obavijest o dolasku prijevoznih sredstava, podnošenje robe (obavijest o podnošenju carini), privremeni smještaj i deklaraciju o privremenom smještaju, kako je opisano u Carinskom zakoniku Unije, te pružiti potporu

usklađivanju među državama članicama u pogledu razmjene informacija između trgovaca i carine.

Projektom je obuhvaćena automatizacija postupaka na nacionalnoj razini.

14. Modernizacija nacionalnih sustava uvoza u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je projekta provedba svih zahtjeva za postupke i podatke iz Carinskog zakonika Unije koji se odnose na uvoz (a koji nisu obuhvaćeni nekim od ostalih projekata utvrđenih u programu rada). Uglavnom se odnose na promjene postupka „puštanja u slobodni promet” (standardni postupak + pojednostavljenja), ali obuhvaća i učinak ostalih migracija sustava. Ovaj projekt odnosi se na nacionalno područje uvoza i obuhvaća nacionalne sustave obrade carinskih deklaracija te ostale sustave poput nacionalnih računovodstvenih i platnih sustava.

15. Centralizirano carinjenje za uvoz (CCI) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta omogućiti stavljanje robe u carinski postupak uporabom centraliziranog carinjenja, čime se gospodarskim subjektima omogućuje centraliziranje poslovanja s carinskog stajališta. Obrada carinske deklaracije i puštanje robe trebali bi biti usklađeni među povezanim carinskim upravama. Projekt se odnosi na transeuropski sustav čije se sastavnice razvijaju na središnjoj i nacionalnoj razini.

16. Upravljanje osiguranjima (GUM) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta osigurati djelotvorno i učinkovito upravljanje različitim vrstama osiguranja.

1. sastavnica – „Upravljanje osiguranjima”: transeuropski će sustav obuhvatiti upravljanje zajedničkim osiguranjima koja se mogu upotrebljavati u više država članica, kao i praćenje referentnog iznosa za svaku carinsku deklaraciju, dopunske deklaracije ili odgovarajuće informacije o detaljima potrebnima za knjiženje postojećih carinskih dugova za sve carinske postupke, kako je predviđeno Carinskim zakonom Unije, osim za provoz, kojim se upravlja u okviru projekta kompjuteriziranog provoznog sustava.

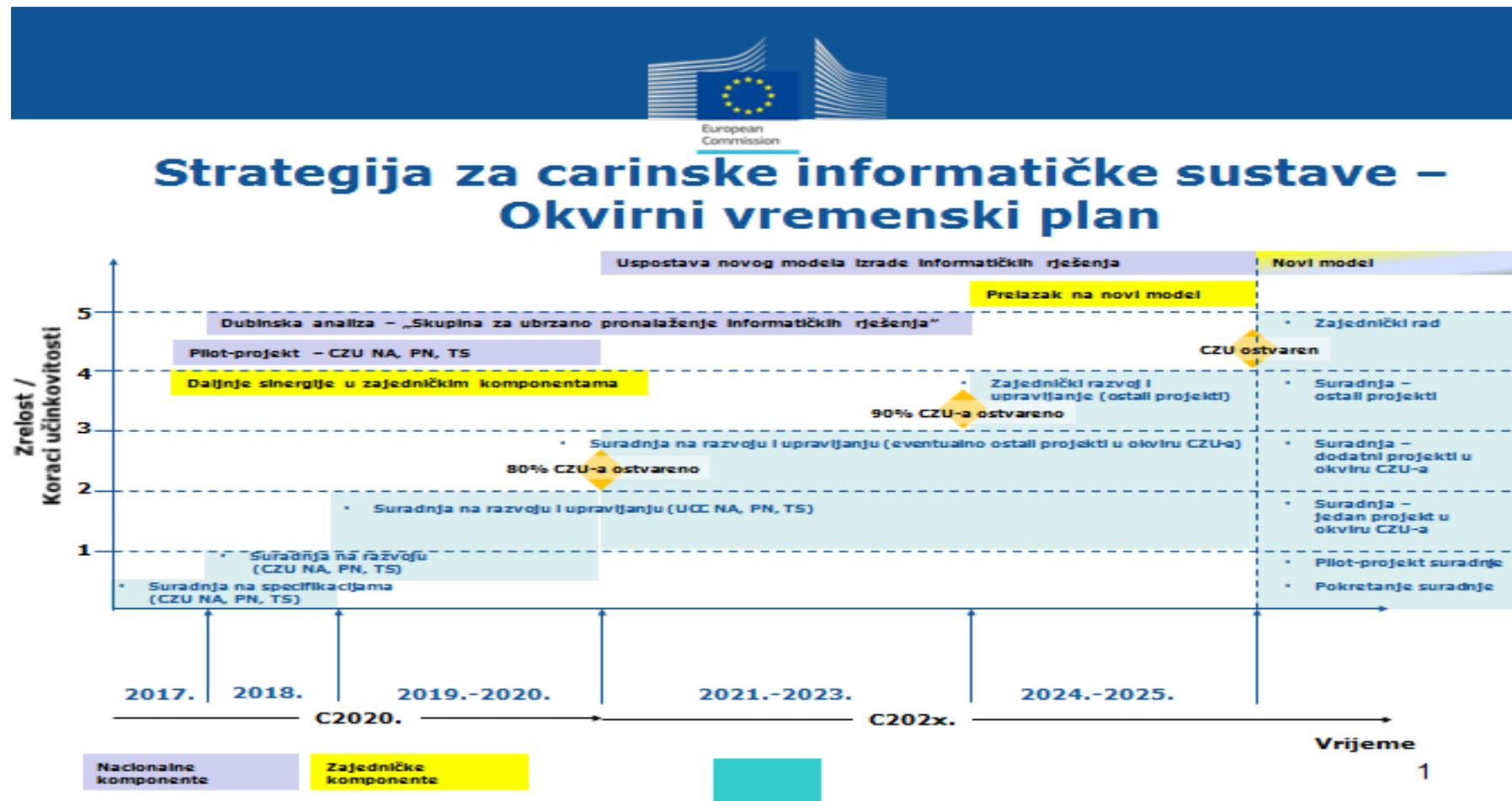
2. sastavnica – „Nacionalno upravljanje osiguranjima”: usto, modernizirat će se elektronički sustavi koji postoje na nacionalnoj razini radi upravljanja osiguranjima koja su valjana u jednoj državi članici.

17. Modernizacija sustava kontrole uvoza (ICS 2) u okviru Carinskog zakonika Unije

Cilj je ovog projekta osnažiti sigurnost i zaštitu opskrbnog lanca za sve načine prijevoza, a posebno u zračnom prijevozu, poboljšanjem kvalitete, arhiviranja, dostupnosti i razmjene podataka koji se odnose na ulaznu skraćenu deklaraciju i s time povezane rizike i kontrolu podataka (ulazna skraćena deklaracija + odgovarajući postupak).

Usto, projektom će se olakšati suradnja među državama članicama u postupcima analize rizika. To će dovesti do potpuno nove arhitekture postojećeg transeuropskog sustava kontrole uvoza.

Prilog 2.

Napomena: Brojke koje izražavaju postotak dovršenosti projekata u okviru CZU-a odnose se samo na aktivnosti koje treba provesti Komisija, a ne na aktivnosti koje trebaju provesti države članice.